

[Aksel Larsen.]

den slags kan man ikke gennemføre, for vi har praktisk taget ikke fået noget materiale herom. Det væsentlige materiale, vi har fået, er rapporten fra hr. Bjørklund Bertelsen om, hvorledes det foregår ved Ullevål sygehus ved Oslo, og den beskæftiger sig praktisk taget slet ikke med det, den foreslåede lovparagraf beskæftiger sig med.

Jeg kan ikke tiltræde forslaget om, at ministerens forslag til en ny § 56 a og de dertil knyttede tekniske ændringsforslag skal udgå. Jeg er af den opfattelse, at det absolut er gennemførligt at lade de syge, der ligger på sygehus eller, som man kalder det, offentlige helbredelsesanstalter — for min skyld også gerne på privatklinikker — stemme. Det ærede medlem hr. Holger Eriksen hævder ganske vist, at det er meget svært for de fleste af dem, for de er jo senge-liggende. Her tror jeg det ærede medlem tager fejl, og jeg foreslår det ærede medlem, at han går rundt til overlægerne på de offentlige sygehuse i Århus, så vil han sikkert erfare, at de fleste af de patienter, der er indlagt på disse sygehuse, meget vel er i stand til at stå op af sengen og gå hen for at stemme — eventuelt med nogen bistand, men de er i stand til det. Det er ikke mere sådan, at de fleste, der ligger på sygehus, er lænket til sengen og absolut ikke kan flyttes derfra. Der er naturligvis en del, som ikke kan stå ud af sengen. Men det kunne jo ikke være så svært at køre rundt med en stemmeurne og stille et skærmbret op foran sengen, så kunne de stemme under hemmeligholdelse af, hvorledes de stemmer. Altså jeg kan ikke indse, at der er nogen grund til at fratagde ønsket om, at man i hvert fald skal give de syge på sygehus adgang til at stemme.

Rapporten fra hr. Bjørklund Bertelsen om afstemningen på Ullevål sygehus ved Oslo giver da slet ikke noget grundlag herfor, for det, han beskæftiger sig med, er ikke de syge; han beskæftiger sig med nogle, der er indlagt på et plejehjem under Ullevål sygehus, og hvoraf mange efter

hans beskrivelse ikke er ved deres fornuftsfulde brug. De transporteres ved deres pårørendes eller partiernes foranstaltning hen til afstemningsstedet på Ullevål sygehus, og han formener, at de dér har stemt i høj grad under påvirkning af dem, der transporterer dem til afstemningsstedet. Jeg tør ikke bestride, at det er muligt, men det har i hvert fald ikke noget at gøre med afstemningen på selve sygehuset.

Mig bekendt har vi ikke herhjemme som på Ullevål sygehus plejehjem for den slags patienter ved sygehusene. Men dertil kommer, at vi er vant til, at det praktiseres her, at alle syge, som enten ved deres familiers eller deres partiers foranstaltning kan transporteres, det være sig i biler, droscher eller ambulancer, til valgstedet, kan få lov til at afgive deres stemme. Hvis de er i stand til med støtte at begive sig ind til valgstedet og ind i det, man kalder det hemmelige rum, kan de afkrydse stemmesedlen dér, og hvis de er i en sådan forfatning, at de ikke er i stand til det, kan de få enten tilfornordnede vælgere eller en pårørende med ind for at hjælpe dem at afkrydse stemmesedlen. Man er ikke ængstelig ved, at det system fortsætter herhjemme. De, der på den måde transporteres til valgstedet og ikke kan forlade køretøjet, kan få lov at stemme i bilen eller ambulancen, idet tilfornordnede vælgere skal påse, at de selv udfylder stemmesedlen.

Ja men når det praktiseres herhjemme og man ingen betænkeligheder har ved at fortsætte med denne praksis, kan jeg ikke forstå, hvorfor vi skal have at vide, at det er så forfærdeligt, hvad man laver på Ullevål sygehus, hvor man transporterer patienter fra et plejehjem til et valgsted. Sådan noget foregår også herhjemme, det foregår endda i ret stor udstrækning f. eks. her i København, og jeg har ikke hørt hverken det ærede medlem hr. Holger Eriksen eller andre sige, at dette er yderst forkasteligt.

Som sagt, jeg nærer ingen betænkelighed ved det forslag, indenrigsministeren i sin